ఇంటిముందు రిక్షా ఆగింది. అందులోనుంచి దిగింది రాజ్యం.

“రాజ్యం పిన్ని వచ్చిందే” బయటి వరండాలో మంచంమీద పడుకుని ఇంగ్లీషు నవల చదువుతున్న రాజారావు అరిచాడు లేచి కూర్చుంటూ.

నవ్వుకుంటూ లోపలికి వచ్చి “ఏమిటా ఆ గావుకేకలు? వచ్చినదాన్ని ఇంట్లోకి రాకుండానే పోతానా?” అన్నది రాజ్యం.

ఇంతలోనే చెల్లెలుకు ఎదురు వచ్చింది శాంత.

“మరిదిగారు ఏడీ? నువ్వొక్కదానివే వచ్చావ్?” అడిగింది.

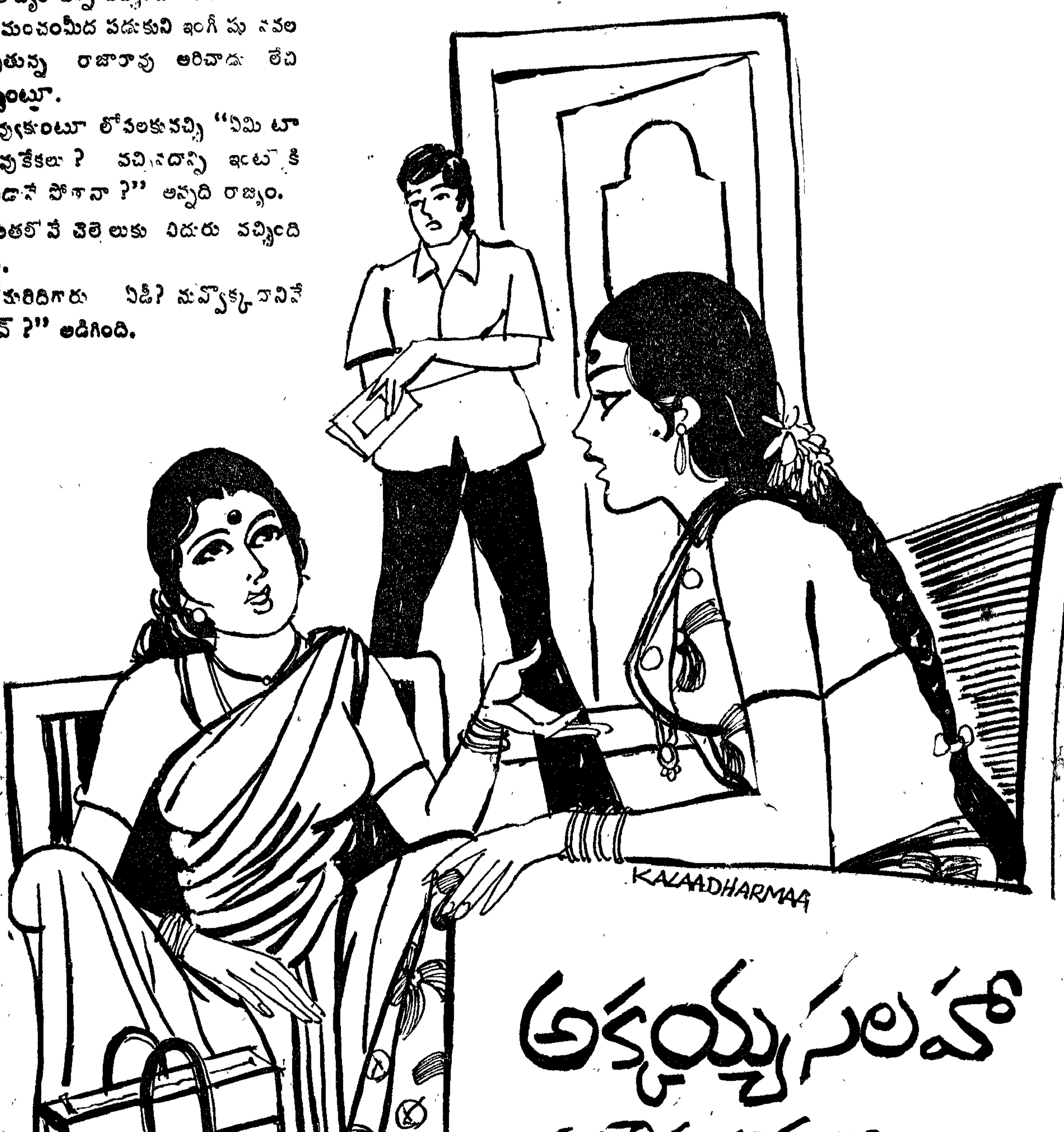

అక్కయ్య సలహా

ప్రతాప అరుణ

“ఆయనా... ఆయన ఆ పెళ్ళి ఇంట్లోనే వుండిపోయారు. గుడివాడలో రాత్రి ఆయన స్నేహితుడి పెళ్ళి. పెళ్ళికి ఇద్దరం వచ్చాం. పెళ్ళయినా ఆ స్నేహితుడు ఈయన్ని వదల్లేదు. ఇంతదూరం వచ్చాముకి మిమ్మల్ని చూసిపోదామని, ఆయన కుదరదన్నా

నేనొక్కదాన్నే వచ్చాను. మళ్ళీ రాత్రికే వెళ్ళిపోవాలి."

అక్కడేవున్న కుర్చీలో కూర్చుంది రాజ్యం.

"బాగానేవుంది నీ విస్వాలో ప్రయాణం. ఆయన కూడా వచ్చి ఓరోజు వుంటే ఏమయ్యేదిట" అన్నది శాంత.

"ఆయన సంగతి నీకు తెలియనిది ఏముంది? సర్లే... పిల్లలు ఏరీ? ఇంకా స్కూలు నించి రాలేదా? ఒంటిగంట కావస్తోంది."

"వచ్చే టైమయ్యింది. స్కూలు ఇక్కడకు దగ్గరే. అందుకే ఉదయం ఏదో వున్నది వేసుకుని తిని వెళతారు. మధ్యాహ్నం భోజనానికి వస్తారు. వూ... ఏమిటే మీ అత్తగారింటి విశేషాలు? ఇలా చిక్కిపోయావేం? కాపురానికి వెళ్ళి నాలుగు నెలలు కూడా కాలేదు" చెల్లెల్ని పరిశీలనగా చూస్తూ అన్నది అక్కయ్య–

నవ్వింది రాజ్యం...

"ఏముంటాయ్ విశేషాలు? మామూలే. ఇంటినిండా జనమే. పనికూడా ఎక్కువే. పైగా నేను పెద్ద కోడల్ని. పనంతా నేనే చెయ్యాలి. ఆడపడుచులున్నారంటే వాళ్ళు మనమీద పెత్తనం చేసేవాళ్ళేగాని మనకు

అక్కయ్య సలహా

సహాయం చేసేవాళ్ళు కాదుగదా. మరి ఇలా కాకుండా లావుగా తయారవుతానా?"

"అయినా నీ పిచ్చిగానీ నువ్వయినా మీ ఆయనకు చెప్పకూడదుటే. అంతమంది వున్న కొంపలో నువ్వు ఎందుకు వుండాలి? ఆ మందకు చాకిరీ చెయ్యలేనని చెప్పు. వేరేగా వుందామని చెప్పు. ఇలా అయితే నువ్వేం సుఖపడతావ్?"

అలా అనిన అక్కయ్యకేసి ఆశ్చర్యంగా చూసింది రాజ్యం. ఆయనకు వేరేగా వుందామని చెప్పాలా? ఆయన వింటారా? అసలు తనలా చెప్పటం న్యాయమేనా?

రాజ్యం ఏదో మాట్లాడబోయేంతలో స్కూలు నించి పిల్లలు వచ్చారు.

రాజ్యంని చూడటంతోనే "రాజ్యం పిన్ని! రాజ్యం పిన్ని" అంటూ చుట్టూ చేరారు.

ఆ పిల్లలకు రాజ్యం అంటే బాగా ఇష్టం. పెళ్ళి అవకముందు రాజ్యం కొన్నాళ్ళు అక్కయ్య దగ్గరే వున్నది.

పిల్లల్ని పలకరించింది రాజ్యం నవ్వుతూ.

శాంత పిల్లలకు అన్నం పెట్టటానికి వంట గదిలోకి వెళ్ళింది.

"ఏరా రాజా! నువ్వు యేదో బ్యాంకు ఇంటర్వ్యూలో సెలెక్ట్ అయినావుట. ఎప్పుడొస్తుంది ఉద్యోగం?" రాజారావుని అడిగింది రాజ్యం.

"ఏమో. లిస్టు ప్రకారం వరుసగా ఉద్యోగాలు ఇచ్చుకుంటూ వస్తున్నారు ఇంకో నెలలో రావొచ్చు అనుకుంటున్నాను"

"మరి ఉద్యోగం వస్తోంది. నాకేమైనా పార్టీ వుందా లేదా?"

"నీ యిష్టం పిన్నీ. నువ్వు ఏ పార్టీ అడిగితే అది ఇస్తాను."

"కబుర్లు కాదు, నిజంగానే ఇవ్వాలి."

"ఓ యస్." [illegible] రాజారావు.

ఇంతలో వచ్చింది శాంత. కూర్చొ[illegible]

"ఇక మాకు పర్వాలేదే రాజ్యం. వీడి ఉద్యోగం వచ్చినట్టే. ఇన్నాళ్ళూ, మీ బా[illegible] ఆ బట్టల షాపులో పనిచేసి ఎట్లాగో వీడి డిగ్రీవరకూ చదువు చెప్పించారు. [illegible] ఆయన కష్టాలు గట్టెక్కినట్టే. [illegible] బాధ్యతంతా ఈ రాజారావుగాడిదే" అన్న[illegible]

"మరి ఇంతకీ కోడలుగారు వ[illegible]దెప్పుడు?" నవ్వుతూ అడిగింది రాజ్యం.

"ఆ రాణీగారు కూడా త్వరలో వస్తారు ఇప్పుడే సంబంధాలు వస్తున్నా[illegible] త్వరలోనే ఏదో సంబంధం కుదరవచ్చు[illegible]

భోజనాలుచేసి పిల్లలు మళ్లీ స్కూళ్లకు వెళ్లారు.

వాళ్లు వెళ్లగానే శాంత వేరుకాపురం గురించి చెల్లెలుకు మళ్లీ హితబోధ మొదలు పెట్టింది.

"అసలు నువ్వు వొక్కదానివే అంత మందికీ విందుకు చాకిరీ చెయ్యాలే? మీ ఆయన సంపాదించటం, వాళ్లంతా పడి తినటం. అంతేకాకుండా నీచేత అడ్డమైన గొడ్డుచాకిరీ చేయించటం. నువ్వు ఏమయినా సరే మీ ఆయనతో చెప్పు. వేరుకాపురం పెడితేగాని ఒప్పుకోనను. ఎట్లాగో ఆయన్ని లోబరుచుకో. నీ మాట వినేట్టుగా చేసుకో. అది తెలుసుకోవాలేగాని చెయ్యలేనిది ఏముంది? ఇప్పుడు కాకపోతే ఆయన ఇంకా ఎప్పుడు వింటాడు? నా మాట విను. వెళ్లగానే మెల్లగా ఆయనతో ఈ విషయం చెప్పు. నీకు ఇలా అందరితో కలిసివుంటే సుఖంగా వుండటంలేదనీ, వేరుగా వుంటే తప్పితే కుదరదనీ పోరుపెట్టు. ఆయనే ఒప్పుకుంటాడు." చెప్పుకు పోతోంది శాంత.

రాజ్యం వింటోంది మౌనంగా. రాజారావు కూడా వింటున్నాడు తలి మాటలు. కాని ఆ మాటలు అతనికి సరయినవిగా తోచలేదు. తల్లి పిన్నికి ఇస్తున్న సలహా న్యాయమయినదిగా అనిపించలేదు.

వూరుకోలేక "ఇది అన్యాయం అమ్మా. కుటుంబ భారమంతా బాబాయే మోస్తున్నారు. అలాంటప్పుడు వీళ్లిద్దరూ వేరుగా వుంటే వాళ్లగతేంకావాలి? వాళ్లంతా ఏమయిపోతారే" అన్నాడు.

"గంగలో దూకుతారు. వాళ్ల చావు వాళ్లు చస్తారు. వాళ్లకోసం ఇది రెక్కలు ముక్కలు చేసుకుంటుందా? నువ్వు నోరు మూసుకో. నీకేంతెలుసు ఆడవాళ్ల కష్టాలు?" అని కసురుకుంది శాంత.

మరి మాట్లాడలేదు రాజారావు. నవల చదువటంలో మునిగిపోయాడు.

ఆ తర్వాత చాలసేపటి వరకూ రాజ్యానికి వేరు కాపురం గురించీ, అందులో వున్న సుఖాల గురించీ బాగా నూరిపోసింది శాంత. వెళ్లగనే ఆయన ఈ విషయం గురించి ఏమన్నదీ రాయమన్నది.

సరేనన్నది రాజ్యం. ఆ రోజు సాయంత్రానికే రాజ్యం అక్కడి నించి వెళ్లిపోయింది.

ఇంటికి వచ్చిన తర్వాత రాజ్యం వేరు కాపురం గురించి భర్త విశ్వనాథంతో మాట్లాడింది. తర్వాత అతను ఏమన్నదీ అక్కయ్య శాంతకు ఇలా ఉత్తరం రాసింది—

"అక్కయ్యా! నువ్విచ్చిన సలహా ననుసరించి వేరు కాపురం గురించి ఆయనతో మాట్లాడాను. ఆయన ఏమన్నారంటే— 'పాతికేళ్లు నేను వీళ్లమధ్య పెరిగాను. వీళ్లతో కష్టసుఖాలు పంచుకున్నాను. ఈ రోజు నేను నీ మొగుడ్ని అయ్యానంటే అందుకు వీళ్లంతా కారణమే. ఈ రోజు నువ్వు వచ్చావని నీ సుఖం కోసం లేదా మన సుఖం కోసం వీళ్లందరికీ అన్యాయం చేసి మన సుఖం మనం చూసుకోవాలనుకోవడం మనుషుల లక్షణం కాదు. కృతజ్ఞత లేని మనుషులు మనుషులే కాదు. నేను ఎవరికీ అన్యాయం చెయ్యలేను. ఇంకోసారి వేరు కాపురం గురించి మాటాడకు—' అన్నారు. నిజమే! నేనూ ఆలోచించాను. నా సుఖం కోసం ఇంతమందిని కష్టాలకు గురి చెయ్యటం న్యాయంగ అనిపించలేదు. ఇక నా కష్టాలంటావా? అనుకుంటే కష్టాలు. లేకపోతే లేదు. ఈ రోజు కాకపోయినా రేపయినా వీళ్లు నా గురించి తెలుసుకుంటారు. ఇక వేరు కాపురం ప్రసక్తే లేదు. ఉంటాను. ఉత్తరం రాయి— రాజ్యం."

ఆ తర్వాత రాజ్యానికి అక్కయ్య దగ్గర్నుంచి ఉత్తరం రాలేదు. మూడు నెలలు తర్వాత రాజారావు పెళ్లి శుభలేఖ, దానితో ఉత్తరం వచ్చాయి. పెళ్లికి వారం రోజులు ముందుగనే రమ్మని రాసింది అక్కయ్య.

కాని రాజ్యం ఆ పెళ్లికి వెళ్లలేకపోయింది. కారణం రాజ్యానికి టయిఫాయిడ్ జ్వరం వచ్చింది. పెళ్లికి రాలేకపోవటానికి కారణం వివరిస్తూ అక్కయ్యకు ఉత్తరం రాసింది.

ఆ తర్వాత శాంత నించి రాజ్యానికి ఉత్తరం వచ్చింది పెళ్లి వింత పుసంగా జరిగింది వివరిస్తూ రాసింది అందులో.

రాజ్యం ఆసుపత్రిన రెండు నెలలకుకాని మామూలు మనిషి కాలేకపోయింది.

కోలుకున్న తర్వాత అక్కయ్యగారి వూరుకు ప్రయాణమయింది - రాజారావునీ, అతని భార్యనీ చూడటానికి. ప్రజంటేషన్‌గా ఇవ్వటానికి ఓ స్టీలు సోప్ బాక్సు కూడా కొని బయల్దేరింది.

విజయవాడలో రైలు దిగింది రాజ్యం. స్టేషన్ బయటకు రాగానే ఆమెకు రాజారావు కనిపించాడు.

"ఒరేయ్ రాజారావ్" అని పిల్చింది.

పిలుపువిన్న అతను వెనక్కి తిరిగి చూసి "పిన్నీ! ఇప్పుడా రావటం" అన్నాడు విషణ్ణంగా.

"ఏంచెయ్యమంటావురా. పాడు జ్వరం ఇన్నాళ్లు పడేసింది నన్ను. కోడల్ని చూపిస్తావా? అద్దెగింటిలో కూడా చేరావ్. సారి కూడా ఇస్తావా?"

"అప్పటికే రెండు నెలలు ముందు నువ్వు గిట్టి పిన్నీ" అని విసుగు మాట్లాడాడు రాజారావు.

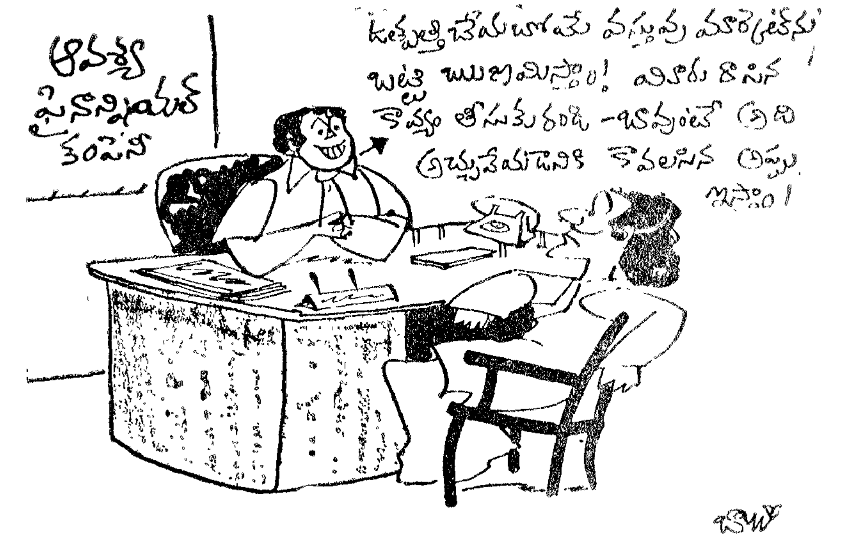

నేడే దయచేయండి!
మీ గృహాలంకరణకు—
కావలసిన ఫర్నిషింగ్స్...డోర్ కర్టెన్స్
బెడ్ షీట్స్...టవల్స్...డీలక్స్ సీట్ కవర్స్!
ఆకర్షణీయమైన రంగులలో...వివిధ రకముల
ఫ్యాషన్స్...డిజైన్స్‌లో
ఏకైక షోరూమ్!
PHONE: 73708
deccors డెకార్స్
బీసెంట్ రోడ్, V.H.R. కాంప్లెక్స్
విజయవాడ-2.

నందుల సుశీలాదేవి నవలలు
వెలువడినవి...
అమృత హస్తం (ఆంధ్రజ్యోతి వీక్లీ సీరియల్)... రూ. 9.00
సరళీ స్వరాలు ... రూ. 8.00
చిగురాకులు ... రూ. 6.00
శ్రావణ మేఘాలు ... రూ. 6.00
అన్ని పుస్తకాలషాపుల్లోనూ దొరుకుతాయి. లేదా మీకు కావలసిన పుస్తకాల ధరలకు 1 రూపాయి కలిపి M.O. చేయండి. ఆ రూపాయికి V.P.లో పంపుతాము.
డీలక్స్ పబ్లికేషన్స్, ఏలూరు రోడ్, విజయవాడ-2

R.S.
DAYAL INK REGD.
దయాల్ ఇంక్
BEST FOR ALL PENS
DAYALBAGH INK FACTORY
KAKINADA

అక్కయ్య సలహా

రిక్షారిక్షారూ..

ఏవేవో ప్రశ్నలు అడుగుతోంది రాజ్యం. అన్నిటికీ అతను పరధ్యానంగా జవాబులిస్తున్నాడు.

"ఏమిట్రా ఆలోచిస్తున్నావ్?" అన్నది రాజ్యం.

"ఏమీలేదు" అన్నాడు వులిక్కిపడి.

రిక్షా మరోదారివెంట వెళ్ళటం గమనించిన రాజ్యం, "ఈ మధ్య మీరు ఇల్లు మారారా?" అనడిగింది.

"ఇల్లు మారలేదు, అదే ఇల్లు. కాని ఇప్పుడు మనం వెళుతున్నది నా ఇంటికి" అన్నాడు అదోలా నవ్వి.

"నీ ఇంటికా!" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"అవును. నేను మీ కోడలు వేరుకాపురం వెలగబెడుతున్నాం."

"వేరుకాపురమా? ఎందుకా??"

"ఎందుకేమిటి? నీకు తెలియదుగాని నా పెళ్ళయి సుజాత కాపురానికి వచ్చిన దగ్గర్నించి అమ్మ వ్యవహారమంతా మారిపోయింది. పని మనిషిని మాన్పించింది. ఇంట్లో పనంతా కోడలే చెయ్యాలిట. తను ఒక్కపనీ చెయ్యదుట. పిల్లలు సహాయపడబోయినా వద్దన్నది. సుజాతను మాటిమాటికీ మాటలనటం మొదలు పెట్టింది. సుజాత కొన్నాళ్ళు సహించింది. తర్వాత ఈ చాకిరీ చెయ్యటం తన వల్ల కాదన్నది. వేరుకాపురం పెడదామన్నది. ఏంచేసేది? ఆ రోజు అమ్మ నీకు 'వేరుకాపురం సలహా' ఇచ్చింది కదా! తను ఇచ్చిన సలహాయే కాబట్టి తనకీ వర్తిస్తుందని ఆ సలహాను నేను పాటించాను. అయితే ఎన్నోరోజులు ఇలా వేరుగా వుండములే. త్వరలోనే అమ్మ తన సలహా ఎంత మంచిదో తెలుసుకుంటుందని నా నమ్మకం. ఆ తర్వాత 'నో వేరు కాపురం" అని నవ్వాడు రాజారావు.

రిక్షా ఓ ఇంటిముందు ఆగింది.

"దిగుపిప్పి ఇదే మన ఇల్లు. ఆ గుమ్మంలో నిలబడినదే నీ కోడలు" అన్నాడు నవ్వుతూ.

ఆశ్చర్యం నించి తేరుకుని చూసింది రాజ్యం. గుమ్మంలో నిలబడి నవ్వుతున్న అందమైన సుజాత కనిపించింది.